

30- CHUYỆN ĐỀ-BÀ-ĐẠT-ĐA MUỐN LÀM ĐỨC PHẬT
BỊ THƯƠNG

Thuở Đức Phật ở thành Xá-vệ, Ngài bảo với Đề-bà-đạt-đa:

–Người đừng nên sinh tâm tội lỗi đối với Đức Như Lai để phải gánh lấy sự tổn hại, sự bất an, tự thọ lấy khổ đau.

Các Tỳ-kheo thưa:

–Hy hữu thay! Bạch Thế Tôn, Đề-bà-đạt-đa thường sinh tâm ác đối với Đức Như Lai. Nhưng Đức Thế Tôn vẫn mãi mãi Từ tâm, thương xót nói với ông ta những lời nhu hòa êm dịu.

Đức Phật nói:

–Đâu phải chỉ có ngày hôm nay mới vậy! Trong thời quá khứ ở thành Ba-la-nại, nước Ca-thi, có Đại long vương tên là Chiêm-bạc. Đại long vương thường đổ những trận mưa đúng thời, khiến cho lúa thóc dồi dào. Vào ngày mười bốn, ngày rằm Long vương hóa thành hình người, thọ trì năm giới, bố thí nghe pháp.

Bấy giờ ở phía Nam nước Thiên Trúc có một vị chú thuật sư đến, cấm cung tên, kiết chú, bắt Long vương Chiêm-bạc.

Khi ấy Thiên thần bảo vua Ca-thi:

–Có một chú thuật sư bắt Long vương Chiêm-bạc mang đi khỏi nước Ca-thi.

Nhà vua liền xuất quân rượt theo chú thuật sư, nhưng Bà-la-môn này lại kiết chú khiến cho quân đội của nhà vua đều chẳng thể cử động. Nhà vua bỏ ra một số tiền bạc của cải rất nhiều để chuộc lại Long vương.

Lần thứ hai, Bà-la-môn này lại đến dùng chú thuật để bắt Long vương. Các rồng quyến thuộc của Long vương nổi mây, đổ mưa và sấm sét dữ dội muốn giết chết Bà-la-môn này. Long vương vì lòng Từ nói với các rồng: “Chớ hại mạng ông ta. Rồi Long vương dùng lời hay đẹp để ủy dụ, khiến cho ông ta bỏ đi.”

Lần thứ ba, ông ta lại trở lại. Bấy giờ các rồng liền muốn giết chết. Long vương lại ngăn chặn, che chở không cho họ giết, liền thả cho đi.

Long vương lúc đó chính là thân Ta, chú thuật sư lúc đó là Đề-bà-đạt-đa. Lúc Ta làm rồng, còn hay dùng Từ tâm luôn luôn cứu tế ông ta, huống chi hôm nay mà không thương xót ông ta sao?

M